

TOSSAL DE BALINYÓ
Per Tutatis (6a, 525m)
Oberta per:
M.Millet i X. Bonati (gener de 2012)
Material:
14 cintes exprés

Hi ha qui menystindrà aquesta mena de muntanya massissa que és el Tossal de Balinyó, herbada, costeruda i que a primer cop d'ull convida poc a l'escalada. No obstant, si superem els prejudicis, descobrirem un calcari de primera, que farà les delícies del grimpaire més exigent. La via aprofita el primer llarg i mig de la *Gran Manítú*, per continuar 5 encertades tirades més on l'adherència serà la tècnica reina. Acabem de guanyar el cim aprofitant un parell de llargs de la *Dau al Set* i la *Sal de Frutas*. En definitiva, una escalada ràpida, agradable i recomanable pels dies més gèlids de l'hivern.

- Via: Per Tutatis
- Zona: Tossal de Balinyó
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Mitjà
- Llargària: 525 metres
- Equipament: Via equipada amb expansions, claus i ponts de roca
- Material: 14 cintes exprès
- Orientació: Sud
- Valoració:***

Aproximació:

Anant per la C-14 en direcció Andorra, un cop passat Coll de Nargó, creuem el Segre pel pont d'Espia agafant la carretera L-401 direcció Alinyà i Sant Llorenç. Seguim per la carretera fins trobar un desviament a mà esquerra direcció Canelles. Continuem per aquesta carretera fins a trobar un aparcament a mà esquerra. Des del parking veiem en primer terme una casa de pagès abandonada i al fons la cara sud de la Narieda. Seguim a peu en direcció a la casa. Un cop arribats a la casa hem de seguir cap a la paret amb certa intuïció. Total 45 minuts.

L1(IV)

La primera tirada pertany a la via Gran Manítú. Es tracta d'un llarg de poc interès que puja per una mena de canal amb algun ressalt. 50 metres.

L2(V+)

Seguim uns metres per la Gran Manítú fins que sortim de la canal per l'esquerra fent un bonic i aeri flanqueig. Continuem per plaques compactes que de seguida es van ajaiant fins atènyer la reunió. 55 metres.

L3(V)

Tirada de placa agradable, amb passos d'adherència i altres sobre agraïdes gandes, rematat tot plegat per una mini-bavaresa al final de la tirada. 50 metres.

L4(III)

Grimpem per una llengua de roca fins que ens endinsem a la feixa. Continuem fins el peu de la gran placa que domina. La nostra via continua per la línia de l'esquerra. 35 metres.

L5(V+)

Preciosa tirada d'adherència sobre una placa superba. Mantinguda en Vè, trobarem algun pas una mica més complicat a la part superior. La reunió es troba sota un arbre característic. 40 metres.

L6(6a)

De nou una tirada on l'adherència és la tècnica reina amb un pas més complicat a l'inici i una preciosa travessa per atènyer la sisena reunió. 55 metres.

L7(V)

Aquest llarg ja pertany a la via Dau al Set. Ens enfilem per una placa fissurada que es va trempant, ben equipada a base de ponts de roca i pitons. Un sostret ens barra el pas i el superem per la dreta amb algun pas atlètic. 40 metres.

L8(II)

Canvi de reunió cap a l'esquerra fins situar-nos sota un llaminer slap. 5 metres.

L9(6a)

La primera part de la tirada transcorre sobre una planxa bastant lliça d'escalada agraïda. Després enfilem un diedre poc definit amb un pas més picantó per la placa; sortim del llarg amb un bonic moviment atlètic. Tot plegat molt estètic. 40 metres.

L10(II)

Canvi de reunió cap a l'esquerra. 15 metres.

L11(IV)

Continuem ràpidament per plaques molt ajagudes. 50 metres.

L12(IV+)

Una altra tirada senzilla, ara bàsicament en diagonal. 35 metres.

L13(V)

Per acabar la via ens resta un llarg una mica més interessant, de dificultat moderada i agradable d'escalar. Atenció a la darrera reunió, d'una sola expansió. 55 metres.

Descens:

Des del cim baixem cap a la dreta direcció un coll, un cop passat aquest hi ha un altre, no tant evident; el prenem i baixem per una canal; el descens es troba molt ben equipat amb cordes fixes, totes elles col·locades sense expansionar ni un sol cop.

El que més m'ha agradat:

- Roca de primera.
- Prou mantinguda en el seu grau.
- Per fartar-se de fer metres.

El que no m'ha agradat tant:

- Poc ambient, altrament inevitable degut a la mateixa naturalesa de la paret.